

Justitsministeren (Alberti): Jeg finder for mit Vedkommende ikke nogen Grund til paa det nuværende Tidspunkt af Forhandlingerne at komme ind paa Enkeltighederne i det foreliggende Lovforslag. Det er noget, der nærmest maa komme frem ved Forhandlingerne mellem det paagældende Udvalg og mig og senere Forhandlinger med det høje Ting ved Sagens 2den og 3die Behandling. Ogsaa jeg er af den Anskuelse, at det vil være et stort Gode for Befolkningen, hvis man kan komme til en væsentlig Nedsættelse af de nuværende Retsafgifter, ogsaa til en Nedsættelse af de Retsafgifter, som ere omhandlede i det foreliggende Lovforslag. Men jeg mener dog, at Hovedvægten stadig maa lægges paa Gennemførelsen af de 3 Sager, som omhandles i de 3 foregaaende Lovforslag. Det Gode, som derved vil opnaas for Befolkningen, er saa stort, at i Sammenligning dermed Spørgsmaalet om større eller mindre Retsafgifter, set fra Befolkningens Standpunkt, svinder ind til et meget lille Spørgsmaal. Godt vilde det selvfølgelig være, om begge disse Goder kunde opnaas, men skulde det vise sig, at kun det ene af dem kunde opnaas, nemlig det første, mener jeg, at man maatte være rede til paa det andet Punkt at resignere. Spørgsmaalet om Retsafgifternes Størrelse spiller jo en Rolle, ikke blot for Befolkningen, men ogsaa med Hensyn til den samlede Udgift ved Gennemførelsen af den samlede Reform, og da mener jeg som sagt, at man i første Række maa se paa at faa Hoveddelen af Reformen gennemført, selv om dette skulde ske paa Bekostning af de Ønsker, man kunde have med Hensyn til Fastsættelsen af Retsafgifternes Størrelse.

Naar det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Nanke) har spurgt, om der ikke skulde være Gebyrer for frivillige Auktioner, vil jeg dertil sige, at det skal der selvfølgelig være, men tillige vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at der Pag. 265 i Anmærkningerne findes nævnt, at fra Proceskommissionen foreligger der Forslag om Ordningen af frivillige Auktioner, et Forslag, som jeg imidlertid har ment, at det ikke var rigtigt eller dog nødvendigt at fremlægge sammen med de øvrige Forslag, idet jeg har anset det for heldigst, saa vidt som det overhovedet var muligt, at begrænse det allerede i Forvejen meget store Arbejdsstof, som nu paa en Gang skulde under Behandling i Rigsdagen.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Krabbe: Jeg tillader mig at foreslaa, at denne Sag henvises til det samme Udvalg, som det er vedtaget at nedsætte angaaende Forslag til Lov om Domsmagtens Ordning m. m.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Marineministeren.

Marineministeren (Jøhnke): Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) rettede under 1ste Behandling af Lovforslaget om Domsmagtens Ordning en Forespørgsel til de militære Ministre — ingen af os var til Stede — om, hvornaar et Forslag til Omordning af den militære Retspleje kunde ventes forelagt for Tinget, idet det ærede Medlem henviste til den Dagsorden, som Folkeetinget enstemmig vedtog om denne Sag for 5 Aar siden. Til Behandling af denne Sag blev der af Krigsministeriet i Fjor nedsat en Kommission med General Zachariæ til Formand, og Kommissionen bestaar foruden af Officerer af Hær og Flaade af Højesteretsassessor Nyholm, Justitiarius i Lands-Over- samt Hof- og Stadsretten Ipsen og Generalauditøren. Kommissionen staar selvfølgelig kun i direkte Rapport til Krigsministeriet, men Marineministeriet har naturligvis lige saa stor Interesse af at se gennemført den nødvendige Reform af den militære Retspleje, saa snart ske kan. De Oplysninger, jeg indhentede angaaende Kommissionens Arbejder, straks efter at jeg havde overtaget Marineministeriet, i Forbindelse med de Oplysninger, som senere ere komne mig i Hænde, gaa ud paa, at for at faa væsentlig frugtbare Resultater af Kommissionens Møder er det nødvendigt, at der for Kommissionen blandt andet kommer til at foreligge Oplysning om de Former, som den militære Rettergang, under Hensyn til den nyere Tids Reformer paa dette Omraade, har antaget i de forskellige Lande. Og ikke alene bør Lovene foreligge, men ogsaa Forslag og litterære Indlæg maa indgaa i Kommissionens Overvejelser. Men at skaffe saadanne Oplysninger — et Arbejde, som er overgivet til Kommissionens Sekretær — tager Tid, og det maa tage Tid. Dernæst vil det jo let ses, at For-